

GOIGS EN
DE NOSTRA
DE MON-

(52)
ALABANSA
SENYORA
TALEGRE.

VOS dels Angels sou servida,
y en aquest Alt situada,
Mare del quens dona vida
Montalegre nomenada.

De Deu lo Pare venia
á Vos Donsella sens par
lo Angel, quant ab alegria
la Embaxada vos portá;
restareu del Redemptor
quedant Vos Verge prenyada, &c.

La Santa nit de Nadál
Partera foreu, María,
de nostre Deu eternal
dins de una pobre Establía:
volent nostre Creador
fos tan humil la posada, &c.

Los tres Reys del Orient
vingueren de companyia
adorar lo Omnipotent
en los brazos de María;
guiats per lo resplendor
de aquella Estela admirada, &c.

Al peu de la Creu posada,
llastimada, y sens color,
mirant aquella llançada,
tingueren molt grant dolor;
vingué la Resurrecció,
de tot foreu consolada, &c.

Lo Cel demostra alegria
de Vos Reyna Coronada,
quant Vos mira Clavellina
de las terras trasplantada;
ja noy haurá mes tristor,
per Vos se es acabada, &s.

Mare del quius ha criada
per sa infinita bondát,
al Cel vos ne sou pujada

✠. Ora pro nobis Santa Dei Genitrix.

OREMUS.

*Concede nos famulos tuos quæsumus Domine Deus perpetua mentis, & corporis sanitate gaude-
re, & gloriosæ Beatæ Mariæ semper Virginis (de Montalegre) intercessione, á presenti li-
berari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Christum. Sc. R. AMEN.*

Lleyda: Per Bonaventura Corominas, Estamper, y Llibreter.

ab tanta prosperitat:
los Angels ab gran amor
allius an acompanyada, &c.

Per avervos tan amada
Pare, Fill, y Esperit Sant,
Corona vos han posada,
ninguna meresqué tant:
donarevos posesió
de Reyna tan Soherana, &c.

En estas altas Montanyas
vos haveu volgut restar,
perque de terras estranyas
vos vinguen á visitar
concediulos tot favor,
puix que sou tant exaltada, &c.

Mostrareu vostra clemencia
al Pastorét afligit,
quant estant per despenyarse
en mitg de una obscura nit,
restá salvo de perill,
per avervos invocada, &c.

Peregrins, y molts devots
vos visitan cada dia
aconsolats quedan tots,
dientvos Ave María;
com en lo panál la Abella,
units tots ab confiansa, &c.

Trencats, coixos, y tullits
curau ab benígnitat,
y de altrás maís infinits,
que Deu envia indignat,
y al trencat, que ab blat se pesa
curau, si ab Vos te esperança, &c.

Del Abadiat Protectora,
de Vilanova Advocada,
Mare del quens dona vida,
Montalegre nomenada.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

